

Arrest

nr. 189 680 van 12 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 20 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 januari 2017 tot weigering van de afgifte van een visum type C (kort verblijf).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 17 november 2016 een aanvraag in voor een visum type C (kort verblijf) bij de Belgische vertegenwoordiging in Kiev.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 11 januari 2017 de beslissing tot weigering van de afgifte van het visum type C. Verzoekster werd hiervan op 19 januari 2017 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Motivatie

Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- *Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*
- *Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.*
- *Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene biedt onvoldoende garantie tot een terugkeer omwille van volgende cumulatieve redenen:

- *Betrokkene is gepensioneerd en reist samen met haar echgenoot.*
- *Betrokkene komt op bezoek bij haar dochter, die zich in België heeft gevestigd op basis van een visum kortverblijf.*
- *Betrokkene vraagt de maximumduur van een kortverblijf.*
- *Betrokkene heeft een recente weigering van de Belgische ambassade tot afgifte van een visum kortverblijf.*
- *Betrokkene heeft zeer lage gezinsinkomsten.*
- *Betrokkene heeft weinig persoonlijke financiële middelen.*
- *Betrokkene bevindt zich in een schijnbaar zwakke socio-economische situatie.*

Bijgevolg levert betrokkene geen afdoend bewijs van socio-economische, familiale of andere resterende belangen in het land van origine."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in de nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 6 en 32 van de Verordening 810/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode) en van artikel 9 van de van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekster stelt in haar eerste middel het volgende:

"Overwegende dat het gaat om een verzoek van de ouders en schoonouders van een Oekraïense dame gemachtigd tot verblijf gehuwd met een Belg;

Overwegende dat de aanvraag werd gedaan binnen het kader van artikel 9 van de Wet van 15 december 1980 en artikel 32 van de visumcode;

Overwegende dat artikel 6 van de visumcode voornoemd stelt dat:

" Artikel 6:

In de regelingen voor de ontvangst van de aanvrager(s) dient voldoende rekening te worden gehouden met de menselijke waardigheid. Viumaanvragen dienen professioneel en met respect te worden behandeld, naar evenredigheid van de nagestreefde doelen."

Overwegende dat vertoogster heeft aangegeven dat hij naar België wil komen louter en alleen om zijn dochter en schoonzoon te bezoeken tijdens Nieuwjaar en het Orthodox kerstfeest tussen 30 december 2016 en 6 januari 2017;

Dat de aanvraag zeer uitgebreid werd becommentarieerd en dat vertoogster al zijn belangen nog steeds heeft in Oekraïne zodat er geen enkele aanwijzing is dat hij niet zou terugkeren na afloop van het visum;

Overwegende dat punt per punt vertoogster laat gelden:

1. Wat betreft doelen en omstandigheden van het voorgenomen verblijf:

Overwegende dat duidelijk werd aangegeven dat vertoogster gepensioneerd is en samen met zijn echtgenote alleen reist naar België met het oog op familiebezoek;

Dat qua doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf dit volstaat temeer daar waar de dochter en schoonzoon een uitgebreide motiveringsbrief hadden opgemaakt die werd gevoegd bij het administratief dossier;

2. Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd:

Vertoogster heeft slechts meerdere binnenkomsten gevraagd louter en alleen omdat hij de mogelijkheid zou hebben eventueel van terug te keren binnen de termijn en toch gedurende maximum 20 dagen zijn familie te bezoeken;

Hij wordt niet gehinderd door kosten wat betreft de vlucht daar waar de dochter werkt voor een vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines en hij gratis kan reizen;

Deze reden voor meerdere binnenkomsten werd wel duidelijk gemotiveerd in de uitnodigingsbrief.

3. Wat betreft het voornemen het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten:

Overwegende dat de verwerende partij voorhoudt dat het voornemen van vertoogster op het grondgebied te verlaten bij het verstrijken van het visum niet zou kunnen worden vastgesteld;

Overwegende dat de verwerende partij perfect op de hoogte is van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf;

Overwegende dat de verwerende partij zeer goed weet dat vertoogster al haar belangen heeft in Oekraïne, slechts op familiebezoek komt en nadien terugkeert naar Oekraïne alwaar hij niet alleen pensioen heeft maar ook zijn woning en moet zorg dragen voor zijn bejaarde schoonmoeder;

Overwegende dat deze motivering uitgebreid wordt weergegeven;

Dat er geen enkele reden is om aan te nemen waarom vertoogster niet zou terugkeren naar haar vaderland Oekraïne;

4. Wat betreft de onvoldoende garanties dat vertoogster zou beschikken:

Overwegende dat in dezelfde zin de verwerende partij haar boekje te buiten gaat, er is geen enkele wijze meer informatie gevraagd en bovendien zijn de vaststellingen niet altijd correct zoals deze worden gedaan door de verwerende partij:

- Betrokkene is inderdaad gepensioneerd en reist samen met zijn echtgenote wat geen enkel beletsel mag vormen;

- Vertoogster komt op bezoek bij haar dochter die zich in België heeft gevestigd op basis van haar partnerschap met een Belgische onderdaan;

Dat zij oorspronkelijk is binnengekomen met een visum kortverblijf hoeft geen verwondering daar waar zelfs in het kader van de gezinshereniging de Dienst Vreemdelingenzaken aangeeft dat er verkozen wordt om een aanvraag te doen het grondgebied te mogen betreden met een visum kortverblijf om vervolgens de formaliteiten voor huwelijk of samenwoonst te vervullen wat gemakkelijker is om vast te stellen dat het al dan niet zou gaan om een schijnhuwelijk / -samenwoonst;

Vertoogster heeft een recente weigering van de Belgische Ambassade te Kiev tot afgifte van een visum kort verblijf gekregen maar heeft hierin berust en formeel een nieuwe aanvraag ingediend die wel beantwoordt aan de vereisten;

Behoudens vergissing van vertoogster is er aan een weigering van de ambassade tot afgifte van een visum kortverblijf geen inreisverbod gekoppeld;

5. Wat betreft de nodige garantie dat vertoogster zou beschikken over materiele welstand in haar thuisland:

Overwegende dat hier in dezelfde zin de verwerende partij haar boekje te buiten gaat, er is geen enkele wijze meer informatie gevraagd dan deze voorzien in de wet en thans weigert de verwerende partij een visum stellende dat niet zal worden aangetoond of er überhaupt nog voldoende bestaansmiddelen zullen bestaan in een land gedompeld in diepe crisis met een open burgeroorlog;

Dat het dan ook zeer onredelijk overkomt te verwijzen meest letterlijk naar inkomsten uit pensioen, schadevergoedingen, huurinkomsten en dergelijke meer;

een visum stellende dat niet zal worden aangetoond of er überhaupt nog voldoende bestaansmiddelen zullen bestaan in een land gedompeld in diepe crisis met een open burgeroorlog;

Dat het dan ook redelijk onredelijk overkomt te verwijzen meest letterlijk naar inkomsten uit pensioen, schadevergoedingen, huurinkomsten en dergelijke meer;

Overwegende dat ook hier niet alleen in artikel 32 van de verordening werd geschonden maar bovenal de wet op de uitdrukkelijk motivering in bestuurszaken en zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel wat niet nuttig kan worden betwist;

6. Wat betreft de socio-economische en familiale banden in het thuisland:

Overwegende dat ook hier de verwerende partij ongevraagd en ambtshalve een aantal bedenkingen opwerpt aangaande socio-economische en familiale achtergronden in het vaderland dewelke enerzijds niet werden gevraagd, anderzijds door verzoekster niet kunnen worden aangewezen;

Overwegende dat voor zoveel als nodig vertoogster opwerpt dat het ganse dossier volledig en in regel was voorzien van alle noodzakelijke stukken zoals voorzien in de wet, vertoogster beantwoordt aan alle vereisten om te worden toegelaten ten minste tot een kortverblijf om een bezoek te brengen aan haar dochter en schoonzoon in het Rijk, maar dat, op lapidaire wijze want niet gemotiveerd noch in feite noch in rechte, hiertoe haar verzoek zag afgewezen door de verwerende partij;

Overwegende dat de beslissing werd genomen op louter subjectieve gronden zodat artikel 32 van de Verordening werd geschonden maar eveneens de beslissing werd genomen in strijd met artikel 6 daar waar blijkbaar op geen enkele wijze rekening wordt gehouden met de menselijke waardigheid laat staan

met het feit dat de enige motivering van verzoeker om naar België te komen familiebezoek was en het samen doorbrengen van het Orthodoxe kerstfeest zodat zeker en vast verzoeker hier laat opwerpen dat de visumaanvraag niet professioneel laat staan met respect wordt behandeld, in geen geval met evenredigheid van het nagestreefte doel;
Dat de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd op deze grond;
Dit eerste middel is ernstig;"

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt in haar tweede middel het volgende:

"1. Eerste onderdeel: schending van de draagkrachtige motivering

Overwegende dat artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen stelt dat de bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd;

Dat artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 voornoemd stelt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat zij afdoende moet zijn;

Overwegende dat artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 stelt dat administratieve beslissingen met redenen omkleed worden;

Overwegende dat het bekomen van een visum binnen het kader van gezinshereniging een recht is en dat de beslissing aangaande de afgifte van een visum op afdoende wijze dient te worden gemotiveerd;
Overwegende dat de verwerende partij in haar besluitvorming zich blijkbaar heeft laten leiden door het onvolledig en uiterst summier samengesteld dossier;

Overwegende dat uwe Raad zal vaststellen dat het verzoek werd gemotiveerd voorzien van een begeleidende uitnodigingsbrief en van voldoende stukken waaruit duidelijk blijkt dat wel degelijk verzoeker op bezoek komt bij haar dochter en een visum vraagt kortverblijf en beschikking heeft over voldoende middelen van bestaan tijdens zijn verblijf;

Dat dit in de motivering in weerwil van de stukken wordt verworpen en dit zonder enige motivering, bovendien een aantal socio-economische, maatschappelijke gegevens worden aangehaald ambtshalve die niet hebben deel uitgemaakt van enige vraag hieromtrent aan verzoeker en dat zij inderdaad gepensioneerd is met een relatief laag gezinsinkomen maar wel duidelijk aantoonde dat zij beschikt niet alleen over een eigen woning maar ook over voldoende bindingen daar waar de moeder van verzoeker ook nog dient te worden opgevangen en verzorgd;

Dat er geen sprake is van een schijnbaar socio-economische situatie;

Dat het woord schijnbaar alleen al een intrinsiek tegenstrijdige motivering in zich houdt daar waar de betrokken administratie zich niet hoeft te buigen over vermoedens maar wel op de concrete garanties die worden geboden aan de hand van het dossier en gestoffeerd aan de hand van stukken;

Dat hier de motivering zeker en vast niet draagkrachtig is laat staan zorgvuldig werd genomen of in redelijkheid;

Dat dezelfde motivering geldt voor de toepassing van artikel 6 zoals supra aangehaald van de Verordening 810/2009 en niet alleen de behandeling ingaat tegen de zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel maar bovendien niet werd behandeld met respect volgens evenredigheid laat staan volgens evenredigheid van nagestreefte doelen;

Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is;

Overwegende dat supra wordt aangegeven dat de motivering niet draagkrachtig is;

Dat het vertrekken van een aantal permissies die onbekend zijn om vervolgens te komen tot een zekerheid dat het visum maar moet worden geweigerd vreemd is aan het administratief recht;

Dat de verwijzingen in de bestreden akte om te komen tot een geheel van cumulatieve redenen die zouden moeten doen besluiten dat er onvoldoende garantie op terugkeer zou bestaan manifest ingaat tegen de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid;

Overwegende dat bovendien wordt aangegeven dat een eerdere weigering blijkbaar als basis kan gelden voor een nieuwe weigering en dit mits schending van de inhoud van het nieuw ingediende dossier zodat verzoeker dan ook verplicht wordt tot het voeren van de procedure voor uwe Raad bij gebreke daaraan te voldoen een nieuwe aanvraag maar zal worden afgewezen gelet op een eerdere weigering;

Dat dit getuigt van een wel bijzonder voortvarend handelen minstens onzorgvuldig en onredelijk optreden van de betrokken overheid;

Overwegende dat de motivering dan ook niet draagkrachtig is en op deze grond de vernietiging van de akte zich opdringt;

2. Tweede onderdeel: de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid Overwegende dat dat de beslissing aangetast is door verregaande onzorgvuldigheid en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel minstens in strijd met het redelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is;

Dat verzoeker dan ook verplicht wordt tot het voeren van de procedure bij gebreke waaraan te voldoen zij een nieuwe aanvraag visum zou moeten indienen;

Overwegende dat alle instructies werden opgevolgd en de ontvangst van de vereiste documenten alsook van de betalingen voor de legalisaties werden bevestigd;

Dat alle documenten zich bijgevolg in het administratief dossier dienen te bevinden;

Dat de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd;"

3.2. Het eerste middel is niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van artikel 9 van de vreemdelingenwet. Onder "middel" wordt begrepen: "een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden" (RvS 3 maart 2007, nr. 295 (c)). Verzoeker zet nergens concreet uiteen waar en hoe de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 9 van de vreemdelingenwet.

3.3. Omwille van hun inhoudelijke verwevenheid worden beide door verzoeker aangevoerde middelen hieronder voor het overige gezamenlijk behandeld.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.7. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.8. In zoverre verzoeker de schending van "artikel" 6 van de Visumcode aanvoert, blijkt uit een welwillende lezing van haar middel dat zij in wezen de schending wenst aan te voeren van considerans (6) van de Visumcode. De consideransen die de verordening voorafgaan zijn geen afdwingbare rechtsregels maar geven de geest weer waarin de bepalingen van de verordening dienen te worden geïnterpreteerd. Voor zover de schending van een considerans dienstig kan worden aangevoerd, maakt verzoeker in haar middel niet aannemelijk dat de aanbeveling om de visumaanvragers te ontvangen rekening houdend "met de menselijke waardigheid" in haar geval niet zou zijn nageleefd, noch dat haar visumaanvraag niet "professioneel en met respect" zou zijn behandeld.

3.9. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 32 van de Visumcode als haar juridische grondslag. Artikel 32 van de Visumcode schrijft het volgende voor:

“Weigering van een visum

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

2. De afwijzende beslissing en de redenen voor de afwijzing van de aanvraag worden kenbaar gemaakt door middel van het standaardformulier van bijlage VI.

3. Aanvragers aan wie een visum is geweigerd, kunnen in beroep gaan. Het beroep wordt ingesteld tegen de lidstaat die de definitieve beslissing over de aanvraag heeft genomen. De nationale wetgeving van die lidstaat is op het beroep van toepassing. De lidstaten verstrekken de aanvragers informatie over de procedure in geval van een beroep, zoals gespecificeerd in bijlage VI.

4. In de in artikel 8, lid 2, bedoelde gevallen stelt het consulaat van de vertegenwoordigende lidstaat de aanvrager in kennis van de beslissing van de vertegenwoordigde lidstaat.

5. Informatie over geweigerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig artikel 12 van de VIS-verordening.”

3.10. Blijkens het administratief dossier legde verzoekster bij haar aanvraag van 17 november 2016 voor een ‘multiple-entry’ visum type C met het oog op familiebezoek voor een duur van 90 dagen volgende stukken neer: een reservatiebewijs voor een retour-vliegticket voor België, een pensioenattest waaruit blijkt dat haar echtgenoot een maandelijks pensioen van 40 Euro ontvangt, de geboorteakte van haar dochter, een uitnodigingsbrief van de partner van haar dochter, inkomensbewijzen van 2014 van haar dochter en dier partner, een bijlage 3bis ondertekend door de partner van verzoeksters dochter, loonfiches van de garant (feb ‘16: 1044 / maa ‘16: 1044 / apr’ 16: 904 + 930), een afschrift van de identiteitskaart van de garant, een attest van gezinssamenstelling van de garant, een aankoopakte van een huis door de garant en een medische verzekeringspolis.

3.11. De gemachtigde van de staatssecretaris weigerde de toekenning van het visum omdat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, zoals bedoeld in artikel 32, 1) a), ii), van de Visumcode, onvoldoende werden aangetoond. Er werd aan de ene kant vastgesteld dat door verzoekster niet gerechtvaardigd werd waarom er een visum voor meerdere binnenkomsten werd gevraagd en er bleken anderzijds onvoldoende garanties te worden geboden op terugkeer, omdat 1) verzoekster gepensioneerd is en samen met haar echtgenoot reist, 2) haar dochter zich in België heeft gevestigd op basis van een kort verblijf, 3) verzoekster de maximumduur van 90 dagen vraagt, 4) zij een recente weigering van een visum kort verblijf heeft gekregen, 5) er een zeer laag gezinsinkomen is, 6) zij niet aantoonde over voldoende persoonlijke financiële middelen te beschikken, en 7) betrokkene zich in een schijnbaar zwakke socio-economische situatie bevindt en zij bijgevolg *“geen afdoend bewijs (levert van socio-economische, familiale of andere resterende belangen in het land van origine”*.

3.12. In haar eerste middel stelt verzoekster in de eerste plaats dat het doel en de omstandigheden van het verblijf duidelijk blijken omdat het enkel om een familiebezoek gaat en haar schoonzoon in dat

verband een uitgebreide motiveringsbrief heeft opgemaakt. De Raad wijst erop dat het bestuur niet enkel uitgaat van de verklaringen van de aanvrager, doch bij het nemen van zijn beslissing, zoals hieronder overigens zal blijken, rekening houdt met het geheel van de in het kader van de aanvraag voorgelegde elementen om alle aspecten betreffende *“het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf”* te kunnen beoordelen.

3.13. Wat de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris betreft dat niet werd gerechtvaardigd waarom een visum voor meerdere binnenkomsten werd gevraagd, laat verzoekster gelden dat zij dan eventueel de mogelijkheid zou hebben om binnen de termijn terug te keren. Tevens verwijst verzoekster naar de motivatiebrief van haar schoonzoon die zich in het administratief dossier bevindt, waarin staat dat een *“multi-visum”* wordt gevraagd om hen regelmatig te kunnen komen bezoeken. De Raad merkt echter op dat de loutere wens om met enige regelmaat in het Schengengebied te reizen en het feit dat zij gratis zouden kunnen reizen geen visum voor meerdere binnenkomsten wettigt. Bovendien lijkt een familiebezoek, waarbij *“zeker geen familie hereniging”* wordt gevraagd, *“gedurende een periode van ongeveer 20 tal dagen (30 december 2016 tot en met 18 januari 2017)”*, moeilijk te rijmen valt met de aanvraag van een visum voor meerdere binnenkomsten. De gemachtigde van de staatssecretaris kon op goede gronden concluderen dat niet werd gerechtvaardigd waarom er een visum voor meerdere binnenkomsten werd gevraagd.

3.14. Aangaande het gebrek aan garanties op terugkeer beweert verzoekster dat de gemachtigde van de staatssecretaris zeer goed weet dat zij al haar belangen in Oekraïne heeft, waar zij haar pensioen en haar woning heeft en zorg moet dragen voor haar bejaarde moeder. De Raad merkt op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij werkelijk al haar belangen in Oekraïne zou hebben. In het administratief dossier kan geen informatie worden teruggevonden over haar bejaarde moeder die zij zou moeten opvangen en verzorgen of over het feit dat zij in Oekraïne over een eigen woning en voldoende bindingen zou beschikken, zodat zij er niet zomaar van uit kan gaan dat het bestuur hiervan op de hoogte zou zijn. Met haar blote affirmatie dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat zij niet zou terugkeren naar haar vaderland, slaagt verzoekster er niet in de pertinente overwegingen van de gemachtigde van de staatssecretaris te weerleggen dat zij zich ‘schijnbaar’ in een zwakke socio-economische situatie bevindt omdat zij gepensioneerd is, er slechts een zeer laag gezinsinkomen is en zij samen met haar echtgenoot reist waardoor er geen bewijs voorligt van socio-economische, familiale of andere resterende belangen in Oekraïne. Volgens verzoekster is er sprake van een *“intrinsiek tegenstrijdige motivering”* omdat het woord ‘schijnbaar’ wordt gebruikt, terwijl deze term enkel aangeeft dat er op grond van een aantal objectieve vaststellingen een vermoeden rijst van een zwakke socio-economische positie in hoofde van verzoekster. Verzoekster kan op die grond in elk geval geen motiveringsgebrek aantonen.

3.15. Het gegeven dat verzoekster gepensioneerd is en samen met haar echtgenoot reist, mag volgens verzoekster geen beletsel vormen. Daarnaast acht verzoekster de situatie van haar dochter, die zij nader tracht toe te lichten, ook niet afdoende, en evenmin het feit dat er een eerdere weigeringsbeslissing werd genomen, waaraan, zo stelt verzoekster, geen inreisverbod is gekoppeld. De Raad merkt op dat een bestreden beslissing als één geheel gelezen dient te worden en niet als van elkaar losstaande zinnen (RvS 2 maart 2010 nr. 201.468), waarbij niet is vereist dat ieder afzonderlijk element de beslissing in haar geheel kan dragen (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.381). In de bestreden beslissing wordt trouwens uitdrukkelijk gesteld dat het visumaanvraag wordt afgewezen omwille van *“volgende cumulatieve redenen”*, waaruit duidelijk blijkt dat het geheel van de redenen in overweging moet worden genomen en dat elk van de zes in de beslissing vermelde motieven afzonderlijk wellicht niet volstaan om de weigering te schragen. Waar verzoekster in haar tweede middel stelt dat een eerdere weigering blijkaar als basis kan gelden voor een nieuwe weigering, herhaalt de Raad dat de overweging uit de bestreden beslissing inzake de *“recente weigering”* niet het enige motief vormt om de aanvraag af te wijzen, maar slechts één van de zes opgesomde redenen betreft waarom er onvoldoende garanties waren op terugkeer. Ten overvloede laat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen gelden dat er op 5 juli 2016 een eerdere weigeringsbeslissing werd genomen waarbij zowel de voorgelegde bewijsstukken als de weigeringsgronden gelijklopend zijn aan onderhavig geval. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om in het raam van onderhavige weigeringsbeslissing deze eerdere beslissing in herinnering te brengen.

3.16. Naar aanleiding van het betoog van verzoekster over *“materiële welstand in haar thuisland”*, waarbij zij beweert dat het visum zou zijn geweigerd *“stellende dat niet zal worden aangetoond of er überhaupt nog voldoende bestaansmiddelen zullen bestaan in een land gedompeld in diepe crisis met een open burgeroorlog”*, dringt zich de vaststelling op dat dergelijke overwegingen nergens in de

bestreden beslissing kunnen worden aangetroffen. In de beslissing wordt enkel overwogen dat “(b)etrokkene (...) *zeer lage gezinsinkomsten (heeft)*” en niet aantoon *“te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen”*. Verzoekster lijkt het ‘zeer onredelijk’ te vinden dat naar de inkomsten wordt verwezen en stelt dat er haar geen bijkomende informatie werd gevraagd, maar zij blijft in gebreke om concreet aan te tonen dat haar financiële situatie door de gemachtigde van de staatssecretaris onjuist zou zijn ingeschat. Bovendien rust de bewijslast in het kader van een visumaanvraag op de aanvrager. Verzoekster leest blijkbaar in het gebrek aan bewijs van socio-economische, familiale of andere resterende belangen in het land van herkomst een ‘ambtshalve bedenking’ van de gemachtigde van de staatssecretaris die niet werd bevraagd, terwijl dit eerder een conclusie is van de dossierbehandelaar die werd getrokken op basis van een aantal feitelijke gegevens uit het administratief dossier betreffende de individuele (socio-economische) situatie van verzoekster. Uit de motivatiebrief van haar schoonzoon blijkt volgens verzoekster dat zij wel degelijk beschikking heeft over voldoende middelen van bestaan tijdens haar verblijf. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing, in weerwil van verzoeksters bewering, nergens gesteund is op het motief dat verzoekster onvoldoende middelen van bestaan zou hebben tijdens haar verblijf in België, waardoor haar middel op dit punt elke grondslag mist.

3.17. Verzoekster poneert *in fine* van haar eerste middel dat haar dossier voorzien was van alle noodzakelijke stukken en beantwoordde aan alle vereisten. In haar tweede middel stelt verzoekster dat een visum binnen het kader van gezinshereniging een recht is. Verzoekster gaat er echter kennelijk aan voorbij dat haar aanvraag geen betrekking heeft op een visum gezinshereniging en dat de gemachtigde van de staatssecretaris in het kader van een beslissing, waarbij de gunst van een visum type C (kort verblijf) wordt geweigerd, over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt. Zoals hierboven reeds werd gesteld, is verzoekster er in het kader van haar aanvraag niet in geslaagd het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf naar behoren aan te tonen.

3.18. Waar verzoekster beweert dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich zou hebben laten leiden “*door het onvolledig en uiterst summier samengesteld dossier*”, zou van haar mogen worden verwacht dat zij duidelijk aangeeft welke stukken ten onrechte buiten beschouwing zouden zijn gelaten. Verzoekster blijft echter op dit punt volstrekt in gebreke.

3.19. Er werd geen schending aangetoond van artikel 32 van de Visumcode. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat bepaalde elementen niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheids- of het redelijkheidsbeginsel.

Beide aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk en de erin aangevoerde schendingen dienstig worden aangevoerd, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN